

som der blev givet Penge til, om vi endogfaa beregnebe det til en temmelig høj Priis, og, efterat vi havde gjort et Par Undersøgelser af den Art og lagde dette klart for, faa blev man ogsaa entig om, at der vistnok maatte være nogen Uorden deri, og vi kom til at faae det reduceret. Nu see vi, det begynder at vore igjen, vore jævnt og vore stadigt. Der er ingen af os, der veed, om der omgaaes dermed paa en sparsommelig Maade; der er Noget, som vi derimod Alle vide, det er, at der ofte tales om, at paa det Offentliges Regning skrive mange Private, at der er mere end Een, der bruger Papir, som ikke skulde bruges af ham til hans private Brug, og som hører Staten til. Jeg siger ikke, det forholder sig saaledes, det er jo sandsynligt, at der tales mere om det, end det i Virkeligheden er Tilfældet; men i ethvert Tilfælde, saasnart man troer, at Udgifter af denne Natur vore stadigt, faa er det vistnok Maaden til at faae dem begrændsede, at man gjør en i det Enkelte gaaende Undersøgelse. Nu svare maaskee Statsrevisorerne dertil: forsøge vi paa dette, ville vi møde Modstand fra Bestyrelsens Side; saa siger jeg: lad os see Forsøget og Modstanden gjort, saa have vi allerede deri en Anledning til at sige: ja, saa give vi ikke Mere, førend vi faae det lagt klart for Dagen, at Udgiften virkelig er nødvendig. Det er et simpelt Regnestykke, hvormegit Papir der bruges, af hvilke Arter, til hvor stor en Priis. Det kan paa Aarets Slutning tælles efter paa ganske faa Ark nær, og, naar Statsrevisjonen skal gjøre os en virkelig Nytte, saa er det meget mindre derved, at den regner Posterne efter, som den betalte Revision har gjort i Sverige, end derved, at den undersøger det foreliggende Spørgsmaal, om de Penge, der blive bevilgede, blive anvendte til det, de virkelig ere bevilgede til, og, om de Priser, for hvilke dette er anskaffet, ere saaledes, at man i det Hele taget maa ansee dem for billige og rimelige.

Indenrigsministeren: Fra Ministeriets Side kan der ikke være Noget imod en saadan Undersøgelse, naar den af Thinget overdrages Statsrevisjonen, og denne finder, at den kan paatage sig den. Forøvrigt troer

jeg ikke, at man behøver at gaae meget dybt ind i denne Undersøgelse, forudsat, at der, som den ærede Rigsdagsmand udtalte, tidligere har fundet en saadan Undersøgelse Sted; thi, naar man da sammenligner Sagerens Antal og finder, som jeg troer, at Papirforbruget ikke er steget i Forhold til Sagerens Antal, saa troer jeg, at Thinget dermed kan være tilfreds.

Fischer: Dersom jeg tør ansee det for Udvalgets Mening, som blev fremsat af den ærede Rigsdagsmand, som sidst havde Ordet, saa blive de Udtryk, som ere brugte i Betænkningen, unægteligt mere forklarlige, saa forstaaer jeg, hvad det er, man har tænkt paa, men jeg kommer nu tilbage til de praktiske Banfæligheder, det vil have i Udførelsen. — Jeg vil bede den ærede Rigsdagsmand forestille sig Statsrevisjonen kommende over i et af Contoirerne, for at see Lamperne efter; jeg haaber, han vil indrømme, at det er en mislig Stilling at sætte Statsrevisjonen i. Statsrevisjonens Stilling er allerede nu i mange Henseender ikke heldig, det skal man vel lægge Mærke til, og, hvis man vil give den Opgaver af denne Natur, saa maa jeg holde det for meget hensigtsmæssigt, ja nødvendigt, at det ligefrem udtales i Instruxen for Statsrevisorerne; thi, saaledes som Forholdene nu ere, troer jeg ikke Statsrevisjonen er berettiget til at undersøge f. Ex. Lamperne i Justitsministeriet.

Da ellers Ingen begærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved:

1) Lovforslagets § 2 (see Anhanget, Spalte 457) vedtoges eenstemmigt med 60 Stemmer.

Lovforslagets § 3 (see sammesteds) vedtoges uden Afstemning, da en saadan ikke af Formanden ansaaes fornøden og heller ikke forlangtes af Noget.

Udvalgets Forslag til § 1:

Til § 1 føies (Punktum forandres til Comma) „til de i § 2 og 3 nævnte Udgifter vedtoges uden Afstemning som en Redactionsforandring.